

da se danas u
vi za sve vrste
? Ne baš od sta-
ozori, ali su šta-
rste stakla i fa-
koliko maha, da
o više ne proiz-
čeličnih štapova
ovo više kupaca,
i štapovima pala
to bi mogao biti
nam naši rođaci
šaljtu samo če-

vi rađeni su iz
koja je za ratne
za vrijeme Dru-
tog materijala
za iskrcavanje
preko koraljnih
irnom Pacifiku i
na teškom putu
u. Za tu svrhu
šamci, koji bi se
a raspadali, niti
i ovi opet zbog
ubok gaz i nisu
ma tamo na po-
računati. Za tu
ini materijal —
evjerojatan ela-
ivost i čvrstoću,
te koje se vrlo
ađuje. Poznato
te staklene žice
ost i elasticitet,
lošu stranu: su-
arac ili povećan
kle s tim odlič-
nirati žilavost i
udarac izvjesnih
pa da se dobije
, čije su naro-
ravan čeličnoj
na specifična te-

vili su se u USA
(glass-rod), koji
kupi, no danas,

kada kemijske tvornice dobavljaju već
gotove sirove dijelove, tvorničari udi-
čarskih štapova nemaju razloga, da šta-
pove još i dalje rade iz skupljeg čelika,
kada su stakleni štapovi u mnogočem
daleko bolji od štapova iz bilo kojeg
materijala, koji je dosad u tu svrhu upo-
trijebljavan. To je svakako uticalo na
cijenu pa dok su u 1947. god. stakleni
štapovi za varalicu stajali od 40 do 50
dolara po komadu, mogu se danas sta-
kleni štapovi, no u već mnogo boljoj i
dotjeranijoj izvedbi, dobiti za samo 6
do 8 dolara komad. Štap za bacanje mu-
he, koji u šplisovanoj izvedbi stoji do
70 dolara, stoji u izvedbi iz fiber-stakla
samo 45 dolara, ali tu treba uzeti još u
obzir i ogromnu razliku u težini između
jednog i drugog materijala. Taj štap na
pr. imade duljinu od 2.25 m, a težina mu
je samo 95 grama! A ipak se s tim šta-
pom može bez daljnjega bacati »šnura«
u jačini NCN (Double taper), dok štap
kod drila izdrži i veća opterećenja. Iz

tog materijala izrađuju se sada i šta-
povi za štacioneorne role, također s naj-
boljim uspjehom. Na kraju trebalo bi
reći, da se i za izradu štapova, koji-
ma se na udicu hvataju morski psi, tr-
puni, tune i druge velike morske ribe,
dakle gdje se radi sa mamcima u težini
od pola do 1 kg, upotrebljava ovaj nov
materijal, koji ovdje, pored već nabro-
jenih osobina, imade još i tu prednost,
što je neosjetljiv prema kemijskom uti-
caju morske vode i prema trošenju usli-
jed grube upotrebe.

Kao prva u Evropi, počela je jedna
firma u Njemačkoj izrađivati udičarske
štapove od tog novog staklenog materi-
jala, pod imenom »Super-Flex«, u naj-
raznovrsnijim izvedbama. Tvornica ga-
rantira za punu izdržljivost u savijanju
vrha sa opterećenjem od 50 kg po če-
tvornom milimetru i pripravna je svaki
štap besplatno izmijeniti, ukoliko ne bi
tom zadatku potpuno odgovarao

Stanislav Jagodić, Osijek

RIJETKA SREĆA

U sezoni ribolova petak je dan, kada
nas ribiče već počinje hvatati groznica
kakova će nedjelja osvanuti, lupkamo
barometar i neki ugodni srsi nas prođu,
kada se samo za milimetar pomakne na
desno ili kada je stabilan, pa već onda
naslućujemo dobar nedjeljni lov. Tada
se telefonira drugovima, dogovara kuda
i kamo u subotu u noć, kojim vlakom
bi bolje bilo poći, da li bi uzeli kratke
ili duge čizme. Sa kojim muhama su
drugovi imali prošle nedjelje uspjeha
i t. d. U petak na večer velika je pri-
prema alata, kontrola »Vorfaha« pre-
gled batina i t. d.

Sve su to radosti skoro i veće nego
na samom terenu, jer koliko je puta
vrijeme bilo idealno, južno vrijeme,
sitna kišica, na čas sunce, a ribe ni za

lijek. Drugi puta opet slična situacija,
riba se izbacuje, mijenjamo muhe, pre-
mještamo blinkere, a opet riba ne ide.
Treći puta opet uz najgore vremenske
uslove bura, najniži vodostaj i t. d.
najbolji uspjeh.

Tu priroda ne daje odgovora i te su
nedokučive tajne.

Svaki od nas ribiča, ako se već dulji
niz godina bavi ribolovom, i nije izra-
ziti »pehlija«, uhvatio je u svojoj ri-
barskoj karijeri ono što mi u žargonu
nazivamo »horu«. Ako je tada bio hlad-
nokrvan (a to ribič mora biti) napunio
je torbu i dugo se sjećao tih sretnih
trenutaka.

Mi ribiči uopće dobro pamtimo ta-
kove sretne časove. Koliko puta smo
slušali kojeg iskusnog druga, osobito

u noćnom vlaku kada se polazilo na ribolov, kako je prije niz godina uhvatio kapitalnu mladicu ili koju drugu kapitalku i saživili se s njime kako je zorno prikazao »Drill« u svim nijansama dok nije došla na suho. Ima nas svakojake: onakovih, kojima se može vjerovati, a i onih poslovičnih ribiča koji na svoj ulov stavljaju »faktore«, odnosno prodaju svoju priču po višoj komercijalnoj cijeni. Imade i opreznih koji svoj uspjeh ovjekovječe fotografijom, koja je najubjedljiviji dokaz njihovih uspjeha.

Kada smo već kod fotografije, tada prije nego pročitate ovaj člančić, pogledajte gornju sliku i vidjet ćete **JEDANAEST BOLANA (BUKOVA)** koji su i »spiritus agens« ovog članka. Njihov ulov ću Vam u kratko opisati.

Bilo je to u subotu 28. aprila 1951. u 18 sati kada sam se vraćao kući preko **KUPSKOG** mosta, i vidio kako narod gleda u vodu. Kad sam i ja pogledao imao sam šta da vidim. Bacala se velika riba, iskakivale su male ribice, pa kao da me netko iglom podbo, jurnem

kući (stanujem 100 koraka od **Kupskog** mosta), uzmem štap, rolu i jedan blinker i čamcem se otisnem do mjesta, gdje se riba bacala.

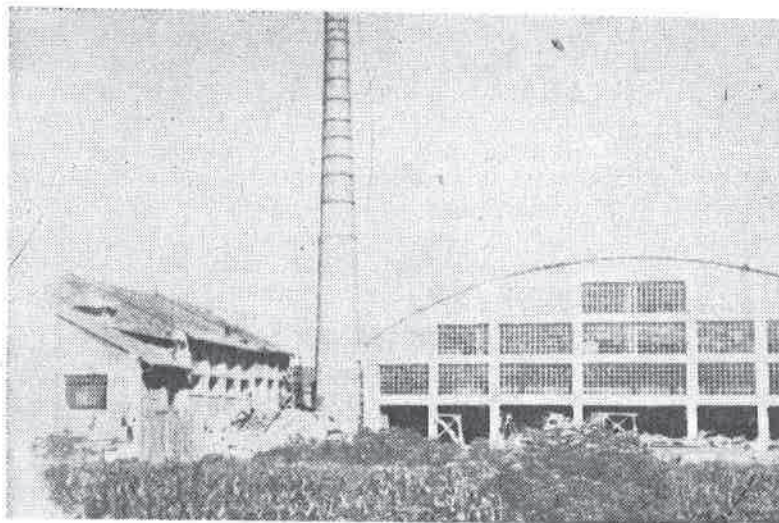
Zaustavljeni čamac osiguram velikim kamenom i počnem bacati u brzac. Prvi zabačaj nekoliko metara uvlačenja »Nylona« i tipičan udarac bolana. Gore je! Nekoliko šetnji lijevo i desno i macan od neka tri kilograma bio je u čamcu.

Nevjerojatno ali istinito, da se to ponovilo još tri puta tako, da sam tek kod petog zabačaja izvukao moj **EVE** od 8 cm bez ribe. Nakon toga se ponavlja sreća i riba za ribom bila je u čamcu. Jedanaest komada bolana u suton za nepuni sat lova bio je rezultat »**HORE**« koja se rijetko doživljava.

Počeo se spuštati mrak i voda je obamrla. Bacao sam i bacao ali sreći je bio kraj.

U čamcu je bilo 29.80 kg **BOLANA** od 1.60—4.20 kg bez »faktora«, jer su bili »**KOMISIJSKI**« vagani.

Lovio sam sa rolom, štapom i blinkerom iz Ribarske zadruge **Karlovac**.

Vidi oglas: »Krajina« str. 271.